Ajattelemattomuutta
omp´on valjastaa vasikka
kirkkoreen eteen kesällä.

Ajattelemattomuutta
päällä pannun paahtaa ompi
savusiiaksi madetta.

Ajattelemattomuutta
omp´on kairata poralla
juustoon reikiä monia.

Ajattelemattomuutta
rusinan rypistys ompi
pitsinnypläyskoneella.

Ajattelemattomuutta
omp´on pörssissä pöristä
hyväveljeskuntaa vailla.

Ajattelemattomuutta
omp´on neuvon neulominen
ilman sorjaa sormustinta.
Ajattelemattomuutta
omp´on koiria ajella
lastenvaunuissa vaseti.

Ajattelemattomuutta
omp´on soirolla sohia
vapaamuuraripesiä.

Ajattelemattomuutta
omp´on silmään juhlan juoda
koskenkorvaa korvollinen.

Kuikitenkin, kaikitenkin,
tuop´on tuhmin tyhmyreistä
ajattelemattomasti,
irvihampain, kiilusilmin
Kantelettaren kalusi
rikotuiksi riimistöiksi,
värssyiksi väkinäisiksi,
saduiksi sapiskaisiksi,
runosiksi ruttuisiksi,
lohduttomiksi loruiksi,
tarpeettomiksi taruiksi.

Se olihan kaikistakin
ajattelemattominta.

On jo nyt vaan niin se juttu,
ajattelemattomuuden,
pään pärisyttelemistä,
suun supisuttelemista.

Ajattelemattominta
omp´on peukaloporona
tolvata Kalevan mailla.